

4. Bibliographie der Schriften

**D.MICHAELIS DE MOLINOS, SACERDOTIS, MANUDUCTIO
SPIRITUALIS, Extricans animam, eamque perviam
interiorem ad acquirendam contemplationis perfectionem,**

...

Molinos, Miguel de

Leipzig, 1687

CAP. XIX. De vera & perfecta annihilatione.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

& veram scientiam, quanquam multas orationi horas infumant, & quotidie sacra cœna utantur, quia non subjiciunt se in omnibus, & totali cum submissione, illi qui lucem habet, neque se abnegant & vincunt, neque dedunt se totaliter DEO expectatione & alienatione. Denique nunquam perveniet anima ad renovationem, ad transformationem, ad perfectam contemplationem, ad divinam sapientiam, & affectivam unionem, donec igne cruciatuum interiorum purificetur.

CAP. XIX.

De vera & perfecta annihilatione.

187. **S**Cias in duobus solis principiis fundatam esse hanc totam fabricam annihilationis.
Pri-

Primum est, seipsum & omnia in mundo nihili facere, unde nasci oportet, ut in praxin deducatur, exspoliatio & renunciatio sui ipsius, & omnium rerum creatarum, sancto cum proposito, cum affectu & cum opere, conjuncta.

188. Secundum principium, fit magna DEI æstimatio ad ipsum amandum, adorandum, & sequendum absque ullius proprii spe commodi, quamquam sanctissimi. Ex his duobus principiis nascetur plenaria conformitas cum voluntate divina. Hæc efficax & practica cum voluntate divina in omnibus rebus conformitas, deducit animam ad annihilationem, & transformationem cum DEO, absque mixtura raptuum, & ecstasium
ex.

exteriorum, aut vehementium affectuum; cum hæc via multis obnoxia sit illusionibus, & cum periculo morbi aut angustiiis intellectus sit conjunctus; qua semita, qui ad verticem perfectionis pertingant, rari sunt, utpote, quæ acquiritur altera hac tuta, firma, & reali via, quam non absque ponderosa cruce; quoniam in ea fundatur via regia annihilationis & perfectionis: Quam sequuntur multa dona lucis, & divinorum affectuum, cum infinitis aliis gratis collatis; omnibus tamen exspoliare se debet anima annihilata, nisi velit, ut transitum ad Deificationem intervertant.

189. Anima, facto a sua humilitate continuo progressu, pergat ad exercitium annihilationis, quæ

quæ consistit in abominatione,
honoris, dignitatis & laudis.
Cum non sit rationi consenta-
neum, vilitati & puro nihilo, da-
ri dignitatem & honorem.

190. Animæ, quæ cognoscit
suam vilitatem, impossibile vi-
detur, ut mereatur rem ullam,
quin pudore potius suffusa agno-
scit se indignam virtute & laude.
Amplectitur æquali animo, o-
mnem, in quem incidit contem-
tum, persecutionem, infamiam,
pudefactionem & injuriam; &
tanquam vere digna similibus
opprobriis, agit gratias DOMINO,
cum se videt in ejusmodi casibus,
quod tractetur pro merito, &
agnoscit se etiam indignam, qua
cum laboret ipsius justitia; sed
ante omnia gaudet contemptu &

in-

injuria, quia inde in DEUM re-
dundat magna gloria.

191. Eligit semper hæc anima,
infimum, vilissimum & con-
temtissimum gradum, tam loci,
quam vestitus, & omnium alia-
rum rerum, absque ulla affecta-
tione singularitatis; judicans
quod maxima vilitas excedat,
semper merita sua, & hac etiam
agnoscens se indignam. Hæc
praxis efficit, ut anima perve-
niat ad veram aliquam annihila-
tionem sui ipsius.

192. Incipit anima, quæ ad
perfectionem aspirat, mortifica-
re suas passiones; profectior jam
in hoc exercitio, abnegat se;
hinc divino auxilio adjuta transit
ad statum nihili, ubi se ipsam
spernit, & a se abhorret, seque
demittit, cognoscens se esse nihil,

R

ni-

nihil posse & nihil valere. Inde nascitur, ut moriatur in se, & in sensibus, multis modis, & omnibus horis; & tandem ex hac morte spiritali originem ducit vera & perfecta annihilatio; adeo ut anima jam mortua suo velle & intelligere, dicatur proprie, pervenisse ad perfectum & fortunatum annihilationis statum, quæ est ultima dispositio ad transformationem, & unionem, anima ipsa id non percipiente; Neque enim annihilata esset si eo perveniret, ut id cognosceret; & quanquam perveniat ad felicem hunc statum annihilationis, juvat scire, quod semper plus restet ad ambulandum, purificandum & annihilandum.

193. Scias hanc annihilationem, ut perfecta sit in anima, fieri oportere in proprio iudicio, in voluntate, in affectibus, inclinationibus, desideriis, cogitationibus & in se ipsa; adeo ut anima mortua esse debeat suo velle, desiderare, procurare, intelligere & cogitare; volens, quasi non vellet; desiderans, quasi non desideraret; intelligens quasi non intelligeret, cogitans quasi non cogitaret, ut in nullam rem propendeat, sed amplectatur æqualiter contemptum, & honores, beneficia & castigationes. O felicem animam illam, quæ ita mortua est, & annihilata! ea non amplius in se vivit; quia DEUS vivit in ea; jam potest verissime de ea dici, quod sit Phoenix renovata, quia

R 2 est

est immutata, facta spiritualis,
transformata, & Deificata.

CAP. XX.

*Demonstratur quomodo nihilum sit pra-
sidium ad consequendam puritatem,
anima, perfectam contemplationem,
& divitem interioris pacis thesau-
rum.*

194. **V**ia perveniendi ad altum
illum animi reformati
statum, qua immediate pertin-
gitur ad Summum nostrum bo-
num, ad nostram primam ori-
ginem, & ad summam pacem,
est nihilum. Cura, o anima!
ut semper in hac miseria sis sepul-
ta. Hoc nihilum & hæc cognita
miseria medium est, per quod
DOMINUS operetur in anima tua
mirabilia. Induas te hoc nihilo,
& hac miseria, & procura ut hoc
ni